

La Humanitat

Any III : Núm 405
Barcelona, dissabte, 25 febrer de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

FALSA ALARMA

No voldria, amb els meus mots, fer més profunda la discrepància motivada per les diverses opinions en el que fa referència a les atribucions del President de la Generalitat en el govern de Catalunya.

Les pica-bàralles familiars no fan altra cosa que divertir el veïnat, i per tant, no és gens agrados i fins poc elegant exterioritzar-les. Ara, però, amb l'assumpte enmig del carrer, val més que cadascú hi digui el seu parer, fins a finir definitivament amb aquesta polèmica.

Els que s'esveren davant la delegació condicionada que autoritza el dictamen de la Comissió de Constitució sobre el projecte d'Estatut Orgànic de Catalunya, han comès un manament, que vol semblar una indisciplina.

Sabem, però, que són prou intel·ligents i conseqüents, i no podem creure que els mogui el desig de dificultar la vida d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Així, doncs, en lloc de qualificar el seu gest d'indisciplina, en direm senzillament, una rebequeria.

Demà, que es reunirà el Congrés del Partit, després de publicar en la seva premsa un editorial contra els acords de la majoria d'Esquerra Republicana, és d'una ingenuïtat corpenedora.

Si creuen en la sobirania del Congrés del Partit perquè han fet pública la seva rebequeria abans de reunir-lo?

Es que estan decidits a mantenir la seva posició encara que no tinguin majoria?

Si fos així, ens dolria profundament; ens sabria tant de greu, com gran seria l'alegria dels enemics d'Esquerra Republicana.

Creiem sincerament que els nostres amics acataran les decisions del Consell Executiu del Partit, sense que sigui necessari recórrer al Congrés per a vèncer la seva tossuderia.

I el Consell Executiu aprovarà, com ho faria el Congrés, el dictamen de la Comissió de Constitució sobre el projecte d'Estatut Orgànic de Catalunya.

Aquest dictamen serà aprovat, perquè ni el Consell Executiu, ni el Congrés poden oblidar quelcom que els amics repatanis, en la seva rebequeria, semblen no voler recordar. Els valors morals i fins sentimentals de la política esquerrista.

En el seu esverament, arriben a voler establir una legalitat que sigui idèntica per Cambó i Macià i nosaltres sabem que, ells i nosaltres, en una Catalunya governada per Cambó, ens trobaríem fora de totes les legalitats que establiria la mentalitat reaccionària de l'ex-líder de la "Lliga Regionalista".

Nosaltres no hem sentit mai l'"isme" que supedita la voluntat al voler d'altri, no tenim l'exclusiva de la democràcia, però hem obert sempre els acords del partit; en tots els casos, l'amor a Catalunya, la disciplina d'E. R. i la fidelitat a uns principis s'han imposat a una opinió particularista o a un parer de grupet, encara que no trobéssim encertades les decisions de la majoria.

Ara, ens trobem en el mateix lloc de sempre i ens sentim identificats amb el criteri de la Comissió de Constitució en el que fa referència a la delegació condicionada de les facultats executives del President de la Generalitat.

Tal com ho disposa l'esmentat dictamen, el President, sense refusar el contacte amb el Parlament, manté aquell prestigi que li correspon i que tots estem interessats en mantenir i augmentar.

I per si això no fos suficient per defensar el dictamen de la Comissió de Constitució, ens atrevim a recordar als amics rebecs, que el President actual de la Generalitat es diu Francesc Macià i que fins i tot en el cas d'atencions que demà poguessin ésser revisables, no serien superiors als seus mereixements.

Per la magnitud de l'actuació del President actual, en lloc d'homenatges espectaculars i fugissers, és més humà i noble retre-li els honors que s'ha guanyat, en la llei que ha de regular les seves atribucions.

ROC BORONAT.

CARNET

Sempre hem llegit amb molta atenció, amb molta afició, les "Notes de societat" que publiquen alguns diaris "vieux régime". Deu ésser el gènere en sí, perquè totes ens fan una mateixa gràcia. I totes ens semblen escrites de la mateixa mà.

L'altre dia a "El Noticiero" — o el "Ciero", com diu, per anar més de pressa, la nostra divertidíssima pseudo aristocràcia —, en llegírem una donant compte de la exposició d'un artista estranger. I diu la nota:

"Entre la numerosa concurrència figuraban distinguidas damas y señoritas de la colonia francesa y alta sociedad barcelonesa, entre las que recordamos la señora marquesa de Villanueva y Geltrú, la señora de Arnús e Isabel Llorach."

Hi havia també: "buen número de artistas y escritores, entre otros, Joaquín Nadal, vizconde de Güell, J. M. Roviralta, Bertrán y Serra."

Es veu que el redactor d'aquestes notes no sap que això de les marqueses i els vescomtes ja ha passat a la història. Quant a això dels "artistas y escritores" també va ben orientat: Roviralta i Bertrán i Serra són fabricants, i el senyor Güell aficionat a Jordi V d'Anglaterra.

Guillem Delhora és un escriptor revolucionari que a Mèxic publica un periòdic terriblement anticlerical. Aquest periòdic es titula "El asno", i segueix l'obra anticlerical i, per tant, civilitzadora d'aquell "asino", italià de gloriosa memòria.

Manquen a Espanya periòdics anticlericals, i intel·ligents, com "El asno". Manquen Lligues anticlericals per a combatre el fanatisme i la superstició de totes aquestes sagristies que, en lloc d'ésser cases de Déu són barracades des de les quals s'ataca la República.

Marcel·lí Domingo ha manifestat als periodistes que no hi havien dimissions

Madrid. — El ministre d'Agricultura, senyor Domingo, ha rebut, aquest migdia, els periodistes, els quals li han preguntat sobre la dimissió dels directors generals del seu departament, senyors Valera, Gordon Ordax, i Fedced.

El senyor Domingo s'ha limitat a contestar escuetament:

—No hi ha dimissions.

—Doncs —ha insistit un periodista—, anit n'hi havia.

Un altre informador ha preguntat concretament si els esmentats senyors havien retirat les seves dimissions.

El senyor Domingo ha contestat novament:

—Repeteixo que no hi ha dimissions. Jo sóc el ministre que hauria de rebre-les i fins a mi no ha arribat cap dimissió. No hi ha, doncs, perquè parlar sobre aquest assumpte en aquests moments, en què no s'ha de parlar molt.

Després li han preguntat els periodistes si marxaria amb el senyor Prieto a Alacant aquesta nit i ha contestat que no perquè es proposa dedicar tot el temps possible a l'estudi del problema hullaer d'Astúries.

—Quina impressió teniu sobre aquest problema?

—Molt optimista; jo espero que quedarà resolt un d'aquests dies.

UNA DENUNCIA

Creu que li volen robar els fills

Francesca Saigra, de 42 anys, ha denunciat a la policia que fa uns dos anys es presentà un individu estranger d'uns 40 anys, davant la torre que ella habita, situada al carrer Montserrat de Casanoves, de la barriada de la Font d'en Fargas, el qual marxà en un automòbil, el número del qual estava tapat, en donar-se compte d'haver estat descoberta la seva presència.

Aquest fet s'ha repetit dues vegades més: abans d'ahir i ara fa un mes, suposant la denunciada que el que tracta l'esmentat individu és apoderar-se dels seus dos fills.

La policia fa diligències per aclarir el fet.

La Internacional socialista, davant la reacció i del perill de la guerra, està disposada a entrar en negociacions amb la Internacional comunista

Madrid, 25. — "El Socialista" publica el text del manifest signat a Zuric per la Internacional socialista i dirigit als obrers de tot el món. En l'esmentat manifest es diu que davant el perill creixent de la reacció i de la guerra, la Internacional socialista obrera declara estar disposada a entrar en negociacions amb la Internacional comunista per a una acció comuna.

Els ferroviaris austríacs descobreixen un projectat contraban d'armes a Hongria

Destitució del director dels ferrocarrils austríacs i desmentiment del Govern hongarès

Viena, 25. — El Govern ha exigit la dimissió d'Stefflner, director dels ferrocarrils austríacs, el qual, segons es desprèn pel relat que fan els diaris socialistes, havia combinat un contraban d'armes a Hongria, comptant amb la complicitat dels carrilaires racistes. Són els socialistes els que ho han posat al descobert.

Les armes d'Hirtensberg que Austria s'ha compromès davant de França i Anglaterra a retornar a Itàlia, havien d'ésser trameses oficialment a Itàlia, però el pla era que a l'estació de Neustadt, el combol s'equivocaria de línia i entraria a Oedenburg (Hongria), on es faria la descàrrega dels armaments, tornaria a segellar-se els vagons i els reexpedirien buits cap a Neustadt, com a "combol extraviat". Aleshores aquest combol continuaria cap a Itàlia, naturalment, totalment buit de càrrega.

La notícia en fer-se pública ha causat gran sensació i com sigui que Stefflner no ha pogut donar explicacions clares, ha estat obligat a dimitir el càrrec. Sembla que al mig hi ballava una creixuda quantitat que "havia de servir per a pagar els salaris als carrilaires austríacs que estan amenaçats de no cobrar degut a la crisi".

L'emoció produïda ha estat tan gran que el Govern hongarès s'ha vist obligat a publicar una nota reputant com una falsedat tot el que han denunciat els diaris socialistes vienesos.

L'AMBIENT DE MADRID

DIVAGACIONS POLITIQUES

Entre el senyor Gordon i Ordax i altres diputats radicals socialistes s'han creuat paraules injurioses, de tan baixa qualitat que són impubliques.

Diversos diputats radicals socialistes han estat a punt d'arribar a les mans.

I el senyor Domingo que va dir que se separava de l'Esquerra perquè era un partit indisciplinat!...

El senyor Lerroux ha nomenat successor al senyor Martínez Barrios, per quan ell envellixi o mori...

Fins, successor?
Ens sembla una mica massa.

Els que més indignats estan són els senyors Maura i el general Fanjul.

El cap de la delegació japonesa ha sortit de Ginebra

Ginebra, 25. — Ha sortit cap a París el senyor Matsuoka, cap de la delegació japonesa a la Societat de Nacions. Ha dit que es proposava anar a Holanda per a tractar de la conveniència d'un pacte de no agressió entre Japó i Holanda.

Comentaris de la Premsa madrilenya al debat sobre els successos de Casas Viejas

Madrid, 25. — Tota la Premsa d'avui fa resaltar la importància de la jornada parlamentària d'ahir.

"A B C" diu que el Govern va estar en capella durant les hores en què la minoria radical socialista va estar reunida. Considera que si l'acord d'aquesta hagués estat, com va estar a punt de succeir, la retirada dels ministres radicals-socialistes del Govern, hauria estat despectiva. Estima que davant el precari d'ambdues votacions el Govern segueix enfonsant-se.

"Ahora" estima que la votació d'ahir demostra que el Govern segueix comptant amb la majoria; però creu que la situació del Govern segueix crebantant-se. No veu una solució, ja que amb les actuals Corts no cap més Govern que aquest.

"El Liberal" elogia el senyor Azaña per la seva actitud del debat. Diu que encara que en la setmana propera hi hagi altres moments crítics perdran el temps les oposicions perquè en aquestes Corts no pot haver-hi més Govern que l'actual.

El diputat senyor Ricard Palacin, està malalt

Des de fa uns quants dies que es troba malalt a la seva casa de Lleida, el diputat a les Corts Constituents i del Parlament de Catalunya el nostre bon amic Ricard Palacin. L'afecció que pateix i que semblava lleu en començament, ha mostrat una tendència a agreujar-se aquests darrers dies.

Fem vots per al prompte i ràpid restabliment de l'il·lustre lleidatà i perquè pugui reprendre aviat les seves tasques polítiques.

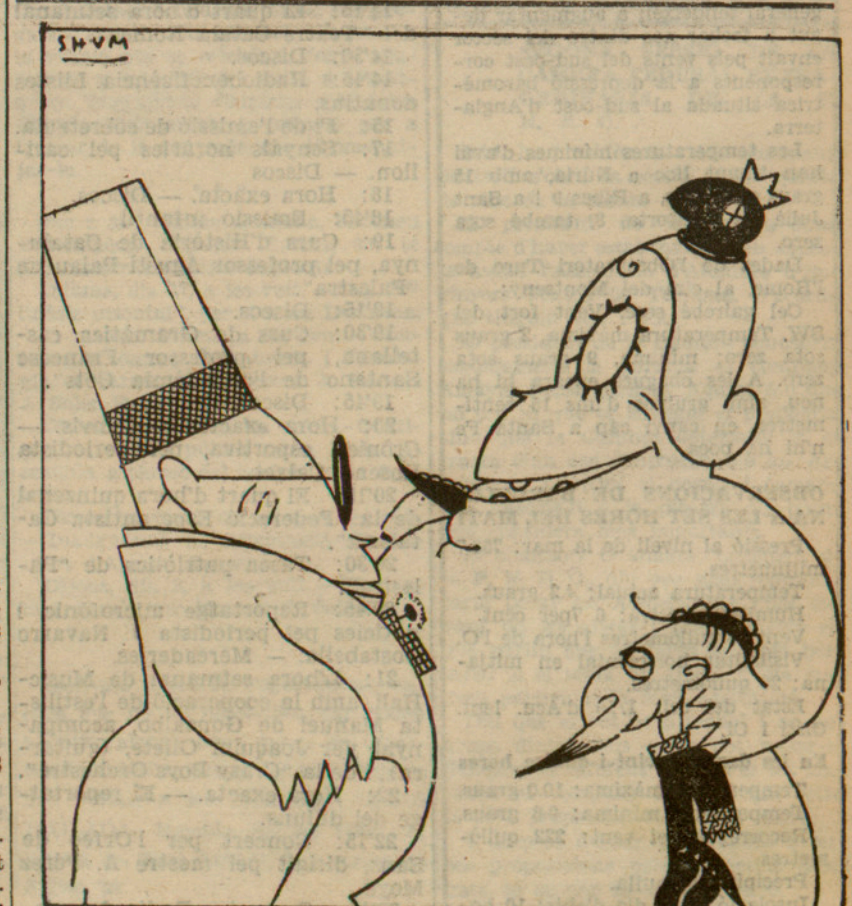
Definitivament no es farà el campionat de les mil hores de ball

El Governador en rebre els periodistes els ha manifestat que havia rebut un telegrama del ministre de la Governació, suspent definitivament el Campionat de les mil hores de ball, al Teatre Olympia.

tes Corts no pot haver-hi més Govern que l'actual.

"El Imparcial" censura l'actitud del senyor Azaña quant es refereix als successos de Casas Viejas. Diu que el cap del Govern en els seus discursos no empleà més que sofismes i no li queda més sortida que la dimissió.

"La Libertad" diu que segueixen en peu i en crisi els homes que formen el Govern. Els cadàvers ministerials no han calgut voltats pels morts de Casas Viejas, però aquests volten el Govern i li fan impossible la vida.

—Ai! senyor Esteve! ¡La meva iHusió ha estat sempre de veure els nois disfressats de ministre!